

101 povești

101

povești și fabule
pentru copii

Traducere din italiană de Rodica Chiriacescu

Texte de Chiara Cioni
Ilustrații de Sara Torretta

Cuprins

1	Bucle de Aur și cei trei urși	6	26	Regele Midas	
2	Micul ghiocel	7		și urechile de măgar.....	56
3	Iepurele și ariciul.....	8	27	Nevăstuica și găinile.....	57
4	Originea soarelui.....	10	28	Maimuța și crocodilul.....	58
5	Blidul de linte	11	29	Povestea ciulinului.....	59
6	Ursul și iepurașul.....	12	30	Leul și șoarecele	40
7	Dedal și Icar.....	13	31	Lupul doctor.....	41
8	Trandafir alb și Rosella.....	15	32	Soldățul de plumb.....	42
9	Cerbul și vița-de-vie.....	16	33	Pescarul și djinnul.....	44
10	Leul, Hiena și Vulpea.....	17	34	Broasca egoistă.....	45
11	Vaca și câinele.....	18	35	Originea pisicii.....	46
12	Cinci într-o păstaie	19	36	Supa de pietre	47
13	Bambi, cerbișorul.....	20	37	Bal mascat.....	48
14	Purcelușul-pușculiță.....	22	38	Ursul și cele două vidre	50
15	De ce păianjenul		39	Iepurele alb din Inaba	51
	nu mai are casă.....	23	40	Omul de zăpadă.....	52
16	Păunul și cocorul.....	24	41	Gusă-roșie.....	53
17	Cum au apărut anotimpurile	25	42	Povestea celor doi șerpi.....	54
18	Broaștele vor un rege.....	26	43	Clopotelul.....	55
19	Câinele și osul.....	28	44	Degetel.....	56
20	Iona și balena.....	29	45	Cei trei prinți animale.....	58
21	Leul și câinele sălbatic.....	30	46	O frunză din cer.....	59
22	Nasul elefantului.....	31	47	Copacul care dădea	
23	Liliacul și cele două nevăstuici.....	32		trei recolte pe an.....	60
24	Pisica și șoarecele în societate.....	33	48	Legenda animalelor vorbitoare	61
25	Cei patru muzicanți		49	Marea de povești.....	62
	din Bremen.....	34	50	Lupul și oia.....	64

51 Puiul de pasăre părăsit.....	65	77 De ce e negru nasul câinelui.....	95
52 Zeus și broasca-țestoasă.....	66	78 Cocosul sărac și cocosul bogat.....	96
53 Rândunelele și vrăbiile.....	67	79 Găinușa roșie.....	97
54 Lampa lui Aladin.....	68	80 Cele cinci sute de păsări.....	98
55 Micul tigru.....	70	81 Cocorul și crabul.....	99
56 Iepurele, balena și elefantul.....	71	82 Porumbița și furnica.....	100
57 Anatrello.....	72	83 Pânza lui Aracne.....	102
58 Papagalul inteligent.....	73	84 Grădina uriașului.....	103
59 Pinocchio.....	74	85 Caprele și lupii.....	104
60 Lupul nepriceput.....	76	86 Ciocârlia.....	105
61 Descoperirea pepenelui verde.....	77	87 Rățușca cea urâtă.....	106
62 Povestea liliacului.....	78	88 Nagățul și vulpea.....	108
63 Iepurașul și nuca de cocos.....	79	89 Cameleonul.....	109
64 Prietenii din junglă.....	80	90 Vulpea și țapul.....	110
65 Soarele prizonier.....	82	91 Broasca-țestoasă și elefantul.....	111
66 Câinele, cocosul și vulpea.....	83	92 Ciondolina.....	112
67 Bobul de orez.....	84	93 Țăranul și acvila.....	114
68 Originea vânturilor.....	85	94 Girafa îngâmfată.....	115
69 Scufița Roșie.....	86	95 Hrană pentru toți trei.....	116
70 Cei patru prinți lebede.....	88	96 Maimuțele și pisica sălbatică.....	117
71 Praștia lui David.....	89	97 Prințesa de pe muntele de sticlă.....	118
72 Broasca-țestoasă cea vorbăreată.....	90	98 Cocosul, pisica și șoricelul.....	120
73 Băietelul din turtă dulce.....	91	99 Kaga aduce primăvara.....	121
74 Giovanni și cele trei daruri magice.....	92	100 Ploaia de stele.....	122
75 Maimuța și delfinul.....	93	101 Lacul vrăjit.....	123
76 Legenda din Pipiri Ma.....	94		

1

Bucle de Aur și cei trei urși

Adaptare după un basm de Frații Grimm

Bucle de Aur era o fetiță mai blondă decât un spic de grâu și mai curioasă decât o pisică. Într-o zi, văzu o casă pe colina unde creșteau maci. Ușa era întredeschisă, așa că intră. Pe masă se aflau trei castroane cu cremă dulce: unul mic, unul mediu și unul mare. „Oare e bună crema din ele?” se întrebă fetița. „Dar mai bine să gustăm!” Și le goli pe toate. Apoi observă trei fotolii: unul mare, unul mediu și unul mic. „Oare sunt destul de moi ca să pot sări în ele? Mai bine să încerc.”

Sări și sări, dar cel mic se rupse. „Vaaai!” zise ea. Și urcă pe scară. Sus, se aflau trei paturi! Unul mare, unul mijlociu

și unul mic. „E comod oare să dormi în ele? Trebuie să aflu!” Se întinse când în unul, când în altul, și în cel mic adormi. „Ia uite cine a fost!” rosti o voce. Bucle de Aur se trezi și văzu în fața ei trei urși: tatăl, cel mare, mama, ceva mai joasă, și fiul, cel mic, care arăta spre ea. De spaimă, fugi mai repede decât vântul, făcând petalele de maci să zboare ca niște fluturi.

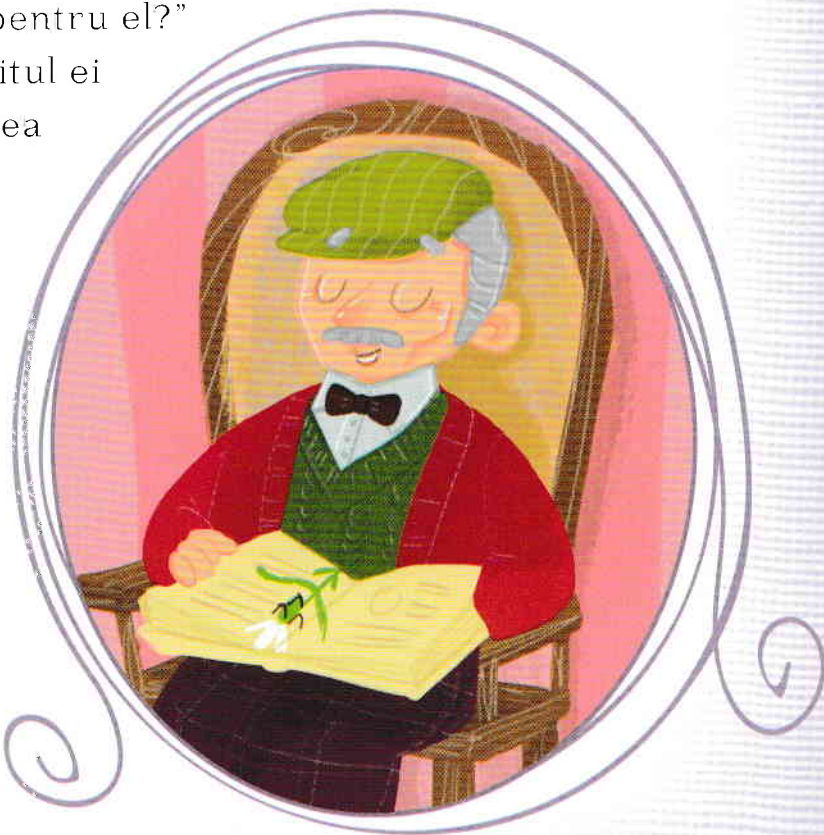
Micul ghiocel

Adaptare după un basm de H.C. Andersen

Era iarnă. În grădinile acoperite de zăpadă părea să nu fie nimeni, dar sub pământ o floare se odihnea în bulbul ei și visa să fie cea mai frumoasă. Apoi o rază de soare a pătruns în pământ. „E timpul să mă ridic?” a întrebat floarea. „Nu încă, a răspuns raza. Așteaptă primăvara!” În fiecare dimineață floarea întreba și raza îi răspundea „Încă nu!” Doar că într-o zi floarea se întinse și se lungi până când tășni afară din zăpadă și primi lumina soarelui. „Un ghiocel!” exclamă o fetiță. Îl duse acasă și îl puse într-o scrisoare pentru iubitul ei. „Voi fi oare destul de frumoasă pentru el?”

se întrebă floarea. Când iubitul ei deschise plicul, sărută floarea și o puse pe noptieră. „Îi va plăcea oare cum arăt?” se întrebă floarea. În timpul unei furtuni, o pală de vânt o aruncă pe jos. A fost luată de jos și păstrată într-o carte până când un om care nu râdea niciodată deschise cartea și o văzu. Pentru prima dată după ani de zile zâmbi, iar floarea se simți într-adevăr deosebită.

3

Iepurele și ariciul

Adaptare după un basm de Frații Grimm

Intro duminică dimineață, Domnul Arici și soția lui au fost treziți de niște zgomote ciudate. S-au sculat și au văzut că unul dintre fii rodea piciorul unui scaun, un altul mușca dintr-un castron, iar al treilea lungea tapetul. „Cred că le e foame!” comentă Doamna Arici. Atunci Domnul Arici se îmbracă și ieși, îndreptându-se direct spre câmpul său de napi. „Să sperăm că s-au copt, așa că o să putem pregăti un mic prânz delicios!” Dar napii nu erau încă copti, așa că ariciul se duse să caute altceva. În vârful

colinei îl văzu pe Domnul Iepure care își admira satisfăcut câmpul cu roșii. „Bună ziua, zise ariciul, scoțându-și șapca. Ce frumoase roșii! Ai vrea să-mi faci cadou câteva pentru micuții mei flămânzi?”

„Pleacă! zise Domnul Iepure. Hai, mișcă-ți iute piciorușele alea scurte și ridicole!”

Domnul Arici, care era îndrăgostit de piciorușele lui, îi replică: „Picioarele mele sunt cât se poate de rezistente și repezi!”

„Așa, da? făcu îngâmfat Domnul Iepure. Vezi ogorul acela proaspăt arat? Facem o întrecere,

să vedem cine ajunge primul la el. Fiecare dintre noi va fugi pe o brazdă.” „Sunt de acord cu două condiții, zise Domnul Arici. Prima: dacă înving eu, îmi faci cadou ogorul tău cu roșii.” „Numai că o să înving eu”, zise Iepurele cu aroganță. „A doua: trebuie să mănânc. Nu mă iau

la întrecere fără să mănânc!” Domnul Arici își îmbracă soția cu hainele lui și îi spuse să se ascundă pe câmpul de întrecere, la sfârșitul brazdei sale. Apoi îl întâlnește pe Domnul Iepure care pleacă în mare viteză. În schimb, ariciul făcu trei pași și se ascunde în brazdă. Cu puțin înainte ca iepurele să ajungă la punctul de sosire, Doamna Arici, travestită în Domnul Arici, se ridică, strigând: „Sunt deja aici!” „Nu e posibil!” zise Domnul Iepure. Si vru să repete întrecerea de treizeci și două de ori. Dar Doamna Arici sărea mereu afară înainte ca el să ajungă și în cele din urmă Iepurele se prăbuși la pământ extenuat. Domnul Arici se apropie de el și îl salută scoțându-și șapca. Apoi se întâlnește cu soția lui pe noul lor ogor, de unde culeseră o mulțime de roșii pentru micuții lor.

Originea soarelui

Adaptare după o legendă australiană

Aborigenii australieni povestesc că odinioară, cu mult timp în urmă, lumea era locuită numai de păsări gigantice și fiare feroase la fel de uriașe. Poate din această cauză păsările erau nervoase și se înfuriau pentru orice fleac. Într-o zi, emu și cocorul se certară și cel de-al doilea aruncă oul celui dintâi în cer. Oul se sparse de o movilă de lemne pe care Manawi, spiritul cel bun, o sprijinise de un nor ca să construiască o plută zburătoare. Gălbenușul acoperi

lemnul și buștenii luară foc. O flacăra imensă lumină pământul și animalele, făcând să le strălucească culorile. Atunci Manawi hotărî că trebuia să aprindă focul în fiecare zi pentru creaturile terestre. Dar acestea nu se trezeau niciodată să vadă spectacolul. Așa că Manawi se retrase pe norul său pentru a găsi o soluție.

Deodată, auzi cântecul răsunător al Cocosului:

„Cucurigu-u-u, cucurigu-u, cucurigu!”

Tresărind, Manawi își spuse: „Iată soluția!” De atunci, în zori, cocorul cântă ca să anunțe oamenii că în curând va începe spectacolul soarelui gata-gata să răsară.

Blidul de linte

Adaptare după o parabolă din Biblie

Isac trăia în Palestina împreună cu soția sa Rebecca și fiii săi, Esau și Iacob. Esau, care se născuse primul, era puternic și curajos la vânătoare, dar deseori acționa fără să gândească. În fiecare zi, Isac le repeta celor doi frați: „Știți cine mi-a dat pământul acesta pe care trăim? Tatăl meu, Avraam. Și într-o zi voi face și eu același lucru cu Esau, pentru că el este primul născut și, potrivit legii, va moșteni toate bunurile mele”. Într-o seară, Esau se înapoie flămând de la vânătoare și, întorcându-se spre Iacob, întrebă: „Frate, n-a mai rămas nimic de mâncare?” Tânărul care stătea la masă se uită la blidul de linte pe care îl avea în față și avu o idee.

„Este numai linte asta, Esau, dar mama a pregătit-o special pentru mine. Și mie mi-e foarte foame, dar sunt dispus să fac un schimb: vei avea linte mea dacă îmi cedezi locul de prim-născut.” Esau, care în momentul acela nu voia decât să-și umple stomacul, nu se gândi niciun minut și exclamă: „Așa

să fie!” Astfel moștenirea lui Isac merse la Iacob, în timp ce Esau pierdu totul pentru un blid de linte.

